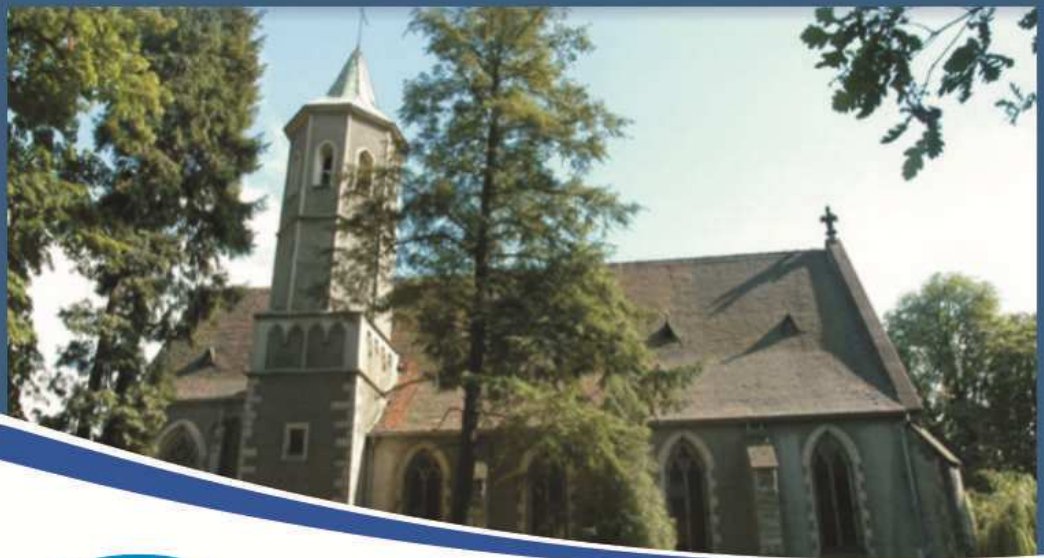

Biuletyn Parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Lubaniu

nr 14/1-2/2013

SPIS TREŚCI:

Słowo duszpasterza str. 3

KĄCIK TEOLOGICZNY:

Słowo Boże str. 4

Z ŻYCIA PARAFII :

Jarmark świąteczny w Lubaniu str. 2

Spotkanie adwentowe w Bogatyni str. 7

Międzyparafialne spotkanie adwentowe str. 18

PRACE KONFIRMANTEK:

Historia Kościoła ewangelickiego Mari Panny str. 8

Ksiądz Martin Behm z Lubania str. 11

Wywiad z Panią Gertraud Bohme z Lubania str. 13

SYLWETKI EWANGELIKÓW:

Halina Młynkowa str. 17

Ogłoszenia Parafialne str. 15

Plan nabożeństw na styczeń str. 16

KOŚCIOŁY W POLSCE:

Kościół Pokoju w Zabrze str. 20

Dasz mi poznać drogę życia,
obfitość radości w obliczu
twoim, rozkosz po prawicy
twojej na wieki.

Ps 16, 11

Z ŻYCIA PARAFII

Jarmark świąteczny w Lubaniu

W dniach 17-20 grudnia 2012 roku Diakonia Lubań we współpracy z Ośrodkiem Szkolno-Wychowawczym w Lubaniu przygotowała własne stoisko na miejskim jarmarku świątecznym. W samym centrum Lubania na rynku oraz w Galerii Łużyckiej prezentowane były prace wychowanków Ośrodka. Otwarcia stoiska towarzyszyło przygotowane przez dzieci barwne przedstawienie oparte na historiach biblijnych o narodzeniu Mesjasza. Na stoisku obok ozdób świątecznych znalazły się świece Diakonii Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom. Organizacja własnego stoiska na lubańskim Jarmarku Bożonarodzeniowym była kolejnym projektem Diakonii Lubań.

Elżbieta Gnat

SŁOWO DUSZPASTERZA

Drodzy Parafianie

W Wasze ręce trafia pierwszy numer Biuletynu Parafialnego w 2013 roku. Nowy Rok Pański skłania nas do planowania. Zastanawiamy się nad tym, co powinno skupiać naszą uwagę i nasze zaangażowanie w nadchodzącym czasie. Temu poświęcone jest zawsze pierwsze noworoczne posiedzenie rady parafialnej. Tak będzie i w tym roku. Oprócz kontynuowania tego, co od pewnego czasu staje się tradycją w życiu naszej Parafii, chcemy budować nowe formy życia parafialnego. Mamy nadzieję, że jako wciąż najmłodsza Parafia naszego Kościoła w Polsce, choć istniejąca po reaktywacji już od siedmiu lat, będziemy mogli w roku 2013 nadal z optymizmem spoglądać w przyszłość.

W bieżącym wydaniu Biuletynu Parafialnego znajdziemy stałe rubryki relacjonujące m.in. wydarzenia z życia Parafii. W tym dziale publikujemy prace naszych konfirmantek w ramach realizowanego przez naszą Parafię projektu europejskiego dotyczącego historii kościoła ewangelickiego na Dolnym Śląsku przed i po II wojnie światowej. Są to 3 tematy. Pierwszy poświęcony jest postaci ks. Martina Behm'a. Drugi dotyczy historii naszego kościoła parafialnego Marii Panny w Lubaniu, a trzeci jest wywiadem z Panią Gertrudą Böhme. Oprócz tego znajdziemy informacje o nowym projekcie Diakonii Lubań, jakim była organizacja stoiska Diakonii na jarmarku bożonarodzeniowym, relacja z Międzyparafialnego Spotkania Adwentowego oraz poznamy kolejną sylwetkę ewangeliczki, znanej piosenkarki Haliny Mlynkovej. Kądek Teologiczny poświęcony jest tym razem Słowu Bożemu. Na koniec oprócz ogłoszeń i porządku nabożeństw znajdziemy informacje dotyczące ewangelickiego kościoła pokoju w Zabrze.

Życzę, aby Nowy Rok Pański 2013 był wypełniony obfitym Bożym błogosławieństwem każdego dnia w życiu osobistym, zawodowym i naszym parafialnym.

Wasz Duszpasterz
ks. Cezary Królewicz
Lubań 1.01.2013

Słowo Boże

Człowiek wywiera wpływ na swoje otoczenie przez bezpośrednie obcowanie z nim. Dużą rolę w tym oddziaływaniu odgry-

wa słowo. Bóg formuje wewnętrzną istotę chrześcijanina posługując się środkami łaski. Używając ich wyzwala chrześcijanina z mocy złego, uwalnia go od grzechu, udziela mu Ducha Świętego i budzi nowe życie.

Kościół Ewangelicko-Augsburski zna dwa środki łaski: Słowo Boże i Sakramenty.

Bóg objawia się zarówno w Słowie, jak i w Sakramentach. Objawienie jest to otwarcie się Boga dla człowieka. Bóg staje się w objawieniu bezpośrednio obecny, daje się poznać i podejmuje działanie wobec człowieka. Słowo Boże zawarte jest w Piśmie Św. Biblia powstała wskutek oddziaływania Ducha Świętego na jej autorów. Wynika to ze słów św. Piotra: "Albowiem proctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym" (2 P 1,21). Podobnie mówi apostoł Paweł, iż "całe Pismo przez Boga jest natchnione" (2 Tym 3, 16).

Pismo Św., tak jak każda księga, ma swój temat i swą treść. Treścią Pisma Św. jest zbawienie człowieka. Wskazują na to słowa św. Piotra: "Zbawienia poszukiwali i wywiadywali się o nie prorocy, którzy prorokowali o przeznaczonej dla was łasce" (1 P 1,10). Ponieważ zbawienie nasze jest w Chrystusie, a więc na Nim ześrodkowane jest całe Pismo Św. Jezus sam powiedział: "Badacie Pisma, bo sądzicie, że w nich żywot wieczny macie; a one składają świadectwo o mnie" (J 5,39).

Objawienie zbawienia w Jezusie Chrystusie nastąpiło w określonej chwili dziejowej, dwa tysiące lat temu, w określonym środowisku, a mianowicie wśród ludu izraelskiego, przede wszystkim zaś w gronie apostołów. Dlatego apostoł Jan mówi: "Co było od początku, cośmy słyszeli, cośmy oczyma naszymi widzieli, na cośmy patrzyli i czego ręce nasze dotykały, o Słowie żywota... Świadczymy i zwiastujemy wam ów żywot wieczny, który był u Ojca, a nam objawiony został (1J 1,1-2).

Świadectwa apostołskie zawarte w Nowym Testamencie mają fundamentalne znaczenie dla poznania treści objawienia. Tę treść przejął Kościół jako podstawę obecnego zwiastowania. Wywyższony Chrystus, który jest Panem Kościoła i z którym jako chrześcijanie dziś łączymy się w wierze, to ten sam historyczny Jezus, z którym przebywali apostołowie. Obecne zwiastowanie Kościoła jest związane z historycznym zwiastowaniem apostołów, lecz to świadectwo przeszłości nie może być przekazane tylko jako informacja lub sprawozdanie. Zwiastowania nie można traktować jako powtarzania opisu wydarzeń, które miały miejsce w odległej przeszłości. Przecież w zwiastowaniu nie chodzi tylko o zapoznanie nas z biblijnym opisem wypadków sprzed dwóch tysięcy lat. Nauka religii nie spełni swego zadania, jeśli pamięć naszych dzieci obarczymy tylko sprawozdaniem wydarzeń biblijnych. Również kazanie nie będzie miało wartości, jeśli ograniczy się do rozważania tego, co się niegdyś stało. Zwiastowanie w każdej formie musi nawiązać do Biblii, lecz musi wydobyć ze zdarzeń i słów Pisma Św. obecnego w nich Ducha Świętego, którego trzeba ciągle na nowo w Piśmie Św. szukać. Każde bowiem pokolenie musi własną wiarą uchwycić i przyswoić sobie objawienie Boże. Nie tylko dzieje biblijne, ale treść Bożego objawienia musi stać się aktualna dla współczesnego człowieka i znaleźć zastosowanie w bieżącej sytuacji. Słowo Boże jest nasieniem Ducha i samo budzi wiarę (Rz 10, 17), należy więc tak się nim posługiwać, aby spełniło ono swoje zadanie.

Naturalnie nie należy lekceważyć historycznych faktów biblijnych. Od historycznej przeszłości Pisma Św. nie możemy się odrywać. Jest ona nierozdzielnie związana ze współczesną wiarą. Każdy chrześcijanin musi poznać przez naukę religii i kazanie historyczne warunki, w jakich nastąpiło objawienie. Nie można oddzielić historycznego Jezusa od wywyższonego Pana, z którym obcuje dziś człowiek wierzący. Historyczne wypadki mają nas upewnić, że Bóg działa i pokazać, jak działa. Są one wzorami bezpośredniego wpływu Ducha na człowieka przekonującą, że dzięki działaniu Ducha staje się jasne, kim jest Chrystus (Mat. 16, 17; Kor. 12, 3). Poznanie zaś Chrystusa jest kluczem zbawienia. Chodzi jednak o to, aby Duch Świąty, który działał na środowisko biblijne, wykonał to samo dzieło i wśród nas. Pamiętajmy o słowach apostoła Pawła: „Dziękujemy Bogu nieustannie, że przyjęliśmy Słowo Boże, które od nas słyszeliście nie jako słowo ludzkie, ale ... jako Słowo Boże, które też w was wierzących skutecznie działa” (1 Tes. 2, 13). Gdzie indziej mówi apostoł Paweł: "Toteż głosimy nie w uczonych słowach ludzkiej mądrości, lecz w słowach, których naucza Duch" (1 Kor. 2, 13).

Współczesne zwiastowanie związane z historycznym objawieniem musi mieć zawsze cechy świeżości i zwracać się do człowieka dziś żyjącego, uwzględniając warunki jego obecnego życia, ale podchodząc do niego z pełną świadomością wiary. Objawienie bowiem musi stać się aktualne, mieć zastosowanie i wartość dla dzisiejszego pokolenia.

Zasadniczą treścią Słowa Bożego jest to, że Bóg pojednał z sobą świat (2 Kor 5,18). Słowo to zawiera jednocześnie wezwanie: "Jednajcie się wy z Bogiem", to znaczy, że zwiastowanie stawia każdego człowieka wobec ciągle nowej decyzji wobec Boga i żąda od każdego chrześcijanina posłuszeństwa wiary (2 Kor 6,1).

Kościół nasz zaleca stałą lekturę Słowa Bożego. Badanie Słowa Bożego cieszy się wolnością, lecz ma ona swe granice. Wolność wynika stąd, że Słowo bada się w świetle Ducha Świętego, ogranicza ją natomiast to, że Słowo to jest tylko Ewangelią o Chrystusie. Wolność w Duchu Świętym pozwala ciągle na nowo odczytywać Słowo Boże, poznawać wciąż na nowo w każdym pokoleniu objawienie. Ewangelia jest zawsze celem, miernikiem i granicą badania. Szukanie prawdy w Piśmie Św. jest dla każdego dostępne, lecz musi ono zmierzać do poznania Chrystusa, do Jego uwielbienia, do wzmocnienia wiary w Niego, do dochowania Jemu wierności. Korzystanie z Pisma Św. oddalające się od Chrystusa, od Jego dróg, pozbawione czci dla Niego jako dla naszego Mistrza, jest wyłamaniem się z posłuszeństwa wobec Ducha Świętego. Właściwe korzystanie z Pisma Św. jest tam, gdzie Duch prawdy wprowadza nas we wszelką prawdę i uwielbia Chrystusa (J 16, 13-14).

Zwiastowanie Kościoła jest ograniczone ludzką ułomnością kaznodziei. Kościół podaje je słuchaczom w pokorze, z ufnością, że Bóg użyje tego ludzkiego sposobu podania Jego Słowa jako narzędzia do poznania Jego chwały.

Słowo stosuje się w Kościele dwojako. Raz godzi ono w naszą zepsutą grzechem istotę, ujawnia ją, pokazuje jej ułomność i wzywa nas do uznania grzechu, upamiętania i pokuty. Prorok Jeremiasz porównuje dlatego słowo do młota. Jest to Słowo zakonu, sądu Bożego. Z drugiej strony Kościół zwiastuje podieczną radość dla zatrzwożonych, zapewnienie łaski danej darmo tym, którzy ją cenią, i w ten sposób Słowo to staje się źródłem pokoju. Jest to Ewangelia. U chrześcijanina, który żyje nowym życiem, zakon służy nadal do ujawniania grzechu, lecz jest również drogowskazem nowego życia, prawem Bożym, któremu chrześcijanin z radością okazuje posłuszeństwo i uważa to za swój istotny obowiązek (Rz 6,18-19).

za www.luteranie.pl

Z ŻYCIA PARAFII

Spotkanie adwentowe w Bogatyni

8 grudnia 2012 roku ewangelicy z Bogatyni spotkali się, jak co roku, w czasie adwentu, aby śpiewać kolędy, przypominać historię narodzenia Zbawiciela i rozmawiać o bieżących sprawach. Gośćmi tegorocznego spotkania były osoby, które pomagały w jesiennych porządkach na cmentarzu ewangelickim w Bogatyni.

Podziękowanie za pomoc wraz ze skromnymi upominkami w postaci książek przekazali w imieniu Parafii Ewangelickiej w Lubaniu kurator Edward Semper oraz ks. Cezary Królewicz. Spotkanie mogło odbyć się w Bogatyńskim Ośrodku Kultury dzięki gościnności pani dyrektor Marty Cholewińskiej.

Edward Semper

Poniżej prezentujemy 3 prace konfirmantek: (Karoliny Wojtowicz, Justyny Dubiel i Katarzyny Stachowiak) z naszej parafii, które biorą udział w projekcie europejskim Heimatkirche

PRACE KONFIRMANTEK

Pierwsza wzmianka o kościele Marii Panny w Lubaniu pochodzi z 1384 roku. Najprawdopodobniej jest on jednak starszy. Położony na zboczu Kamiennej Góry jest dziś najstarszym kościołem Lubania.

Kościół Ewangelicki Marii Panny przed 1945

Historia kościoła ewangelickiego Marii Panny

Początkowo niewielki i drewniany kościół spalony został przez husytów w roku 1427, a odbudowany w roku 1452 jako większy i murowany pełniąc funkcję cmentarną. Ponieważ na cmentarzu tym grzebano ofiary zaraz pustoszących dawną Europę, księdzu opiekującemu się kościołkiem przysługiwał aż do XIX wieku tytuł "pastorus pestilentiarus" czyli duszpasterza w czasie zarazy. Przy kościele znajdował się nieduży cmentarz, później powiększony istniał do lat 70-tych XX w. . Dziś przypomina o nim tablica z roku 1994 przy wejściu do parku.

Najstarsza przykośdelna część cmentarza istnieje do dziś.

Wraz z rozwojem Reformacji w Lubaniu od roku 1525 w kościele odprawiano nabożeństwa ewangelickie. Pierwszym pastorem był Georg Hew. W 1613 roku w kościele wymieniono ławki, a w 1626 remontowano ściany i okna. Od roku 1654 do lat czterdziestych XVIII wieku za zgo-

Święto Reformacji w Lubaniu (31 10 2006)

dą rady miasta stał się kościołem udieckowym dla ewangelików z Uniegoszczy i Radosłowa, a pierwszym w tym czasie pastorem był Crucius. W 1854 roku obchodzono 200-lecie tej funkcji kościoła. Wśród kolejnych byli ks. Karl Gottlieb

Dietmann (zm. 1808), który wiele pisał o kościele oraz ks. Karl Gottlieb Müller (zm. 1818) autor *Historii Kościoła miasta Luban*, w której zawarł historię Reformacji w Lubaniu.

Wnętrze kościoła ewangelickiego (12 09 2006)

W 1668r. odnowiono wieżę, a jej hełm zakończono kulą i chorągiewką. W 1732 wymieniono strop, ambonę i okna oraz zakupiono organy, a 3 lata później nowy dzwon z inskrypcją: „Udziel pokoju Panie za dni naszych. Odlano w Görlitz przez Benjaminą Körnera”. Remonty były w latach 1730-1735, a kolejne w 1815, 1840 i od 1887 do 28.03.1888 wg projektu przebudowy i regotyżacji Abła i Augustina. Najstarszą część kościoła przedłożono o oś okien, okna zaś tej części i otaczające mury zostały podwyższone.

Na dachu położono zamiast gontu dachówkę z dekoracyjną kalenicą i kwiatonem kamiennym. Naprawiono wieżę i przypory. Strzelista wieża pokryta została dachówką. Prace kamieniarskie tj. okna, krzyżownice, fryzy wieży wykonał mistrz kamieniarski i rzeźbiarz Jordan.

Ółtarz kościoła ewangelickiego (20 10 2010)

Kościół Ewangelicki Marii Panny od strony zachodniej (23 04 2007)

Nowe oparcia, ławki i empory mistrz stolarski Seibt, roboty malarskie Adolph, a witraże mistrz szklarski Ammendorf. Wszyscy pochodzili z Lubania. Ółtarz i ambonę wykonał Zakład Artystyczny Mayerscha z Monachium. Organy wykonała firma *H. Eichler Orgelbaumeister* z Görlitz. Kamienna chrzcielnica pochodzi z 1733, a okna zdobią ocalałe fragmenty witraży. Kościół jest dziś jest kościołem parafialnym Parafii Ewangelicko – Augsburgskiej w Lubaniu

Karolina Wojtowicz

Ewangelicy przed kościołem w Lubaniu (17 02 1957)

Ksiądz Martin Behm z Lubania

**16 września 1557 roku w Lubaniu
urodził się pastor Martin Behm.**

Po latach scharakteryzowano go jako kaznodzieję Bożego Słowa i wiernego duszpasterza. Po ukończeniu szkół w rodzinnym mieście w 1674 roku młody Martin wyruszył zdobywać wiedzę na uniwersytetach europejskich. Rozpoczął od Wiednia dzięki bliskiemu krewnemu doktorowi Paulusowi Fabriciusowi – cesarskiemu lekarzowi. Tam pracował jako nauczyciel, a po dwóch latach kontynuował pięcioletnie studia teologiczne na Akademii w Strassburgu u znanego humanisty Johanesa Sturma.

Ks. Martin Behm (1557-1622)

*Wieża dawnego kościoła św.
Trójcy w Lubaniu 2012*

Tu też naukę łączył z pracą, udzielając korepetycji, ucząc dzieci bogatszych mieszczan, wykorzystując już to, czego się nauczył. W roku 1580 zmarł ojciec Martina Behma. Wtedy postanowił on wrócić do rodzinnego miasta. Pół roku pracował w szkole, którą kiedyś ukończył, a we wrześniu 1581 roku został powołany na urząd drugiego proboszcza kościoła Świętej Trójcy. W 1586 roku jego bezpośredni zwierzchnik, ks. Sigismundus Schwabe, został powołany do Wrocławia, a wówczas rada miejska wybrała ks. M. Behma na proboszcza lubańskiej parafii ewangelickiej św. Trójcy. Urząd ten sprawował do ostatniego dnia życia - 5 lutego 1622 roku mając 65 lat. Ks. Martin Behm został pochowany przed ołtarzem kościoła w którym ponad 40 lat był proboszczem.

Wiersze i pieśni ks. M. Behma pojawiły się początkowo w jego zbiorach kazań. Wydał on między innymi postylle czyli zbiory kazań. W opraciu o psalmy 463 kazania, na każdy miesiąc roku kalendarzowego 13 kazań i 150 kazań pasyjnych. W tych zbiorach znajdziemy około 500 wierszy - pieśni, którymi lubański proboszcz ewangelicki kończył kazanie lub za ich pomocą tworzył jego streszczenie. Wybór tych treści znajdziemy również w trzech zbiorach, przeznaczonych do prywatnego czytania i rozważania. Ostatnie lata życia lubańskiego księdza-poety przypadły na pierwsze lata straszliwej wojny trzydziestoletniej. Był on świadkiem klęski głodowej i zarazy, która w tym czasie dziesiątkowała ludność. Mimo tych wszystkich okropności ówczesnej epoki jego dorobek kaznodziejski, modlitewny i literacki jest imponujący.

450-lecie urodzin ks. Martina Behma w Lubaniu (16 09 2007)

16. września 2007 roku Parafia Ewangelicka w Lubaniu obchodziła jubileusz 450-lecia urodzin ks. Martina Behma, tj. dokładnie w dniu jego urodzin. Wówczas kazanie wygłosił ks. bp. Klaus Wollenweber na podstawie jednej z pieśni Behma (ŚE 926). Powiedział m.in.: *Godna podziwu jest jego pracowitość i pilność. Wobec tej ogromnej różnorodności jego twórczości możemy spoglądać na niego tylko z ogromnym szacunkiem i podziwem.*

Justyna Dubiel

PRACE KONFIRMANTEK

Wywiad z Panią Gertraud Böhme z Lubania:

Gdzie Pani się urodziła?

odp.: Urodziłam się w domu moich rodziców w Lubaniu w 1923 roku przy dawnej ulicy Zeidlerstrasse 11, obecnej ulicy Izerskiej.

Czy zawsze mieszkała Pani w Lubaniu?

odp.: Nie, nie zawsze. Kiedy miałam 5 lat mój ojciec otrzymał pracę w Węglińcu. Wtedy wyprowadziliśmy się z do Węglińca i mieszkaliśmy tam ok. 7 lat. Moi rodzice chcieli jednak zawsze wrócić do Lubania. Po 7 latach kupili ziemię w Uniego szczy pod budowę domu.

Czy od urodzenia związana Pani była z kościołem ewangelickim?

Odp.: Tak, od urodzenia byłam związana z kościołem ewangelickim. Moi rodzice też byli ewangelikami.

Który z kościołów był Pani kościołem parafialnym?

odp.: Moim kościołem parafialnym był kościół Krzyża Chrystusowego w Lubaniu w którym byłam ochrzczona i konfirmowana.

Czy w czasie wojny mogła Pani chodzić do kościoła?

odp.: Tak, mogłam chodzić do kościoła, ale ze względów politycznych było nie mile widziane. Mimo to uczestniczyłam w nabożeństwach w moim kościele parafialnym.

Jak wyglądała sytuacja kościoła ewangelickiego w Lubaniu po II wojnie światowej?

odp.: Na początku było bardzo trudno. Władza powojenna niechętnie patrzyła na to, że Niemcy są jeszcze w Lubaniu, a do tego jeszcze chodzili do kościoła. Po wojnie nie chodziłam już do kościoła Krzyża Chrystusowego, bo był on na tyle zniszczony, że nie nadawał się do nabożeństw, chociaż jeszcze długo po wojnie stał. Na nabożeństwa chodziłam do kościoła ewangelickiego na Kamiennej Górze.

Czy pamięta Pani nazwiska pastorów sprzed wojny i po wojnie?

odp.: Tak przypominam sobie pastora Grimma, który mieszkał przy Breiterstrasse, a pastor Mai mieszkał w budynku w którym dziś mieści się Urząd Pracy. Po wojnie był Pastor Helmut Steckel, który dojeżdżał z Legnicy, a później byli: ks. Wolfgang Meißler, ks. bp Józef Pośpiech, ks. Jan Zajączkowski, ks. bp Ryszard Borski, a teraz jest ks. Andrzej Fober i ks. Dawid Mendrok. Byli też po wojnie i inni księża wikariusze.

Czy ma Pani jakieś pamiątkowe zdjęcia z kościoła Frauenkirche w Lubaniu?

odp.: Tak, mam jeszcze kilka pamiątek.

Czy chciałaby Pani dzisiaj z perspektywy czasu jakoś ocenić, czym był i czym jest dla Pani kościół?

odp.: Jako młoda dziewczyna nie byłam zbyt mocno związana z kościołem, ale z czasem odgrywał on coraz większą rolę w moim życiu. Szczególnie mocno odczułam to w czasie powrotu z Berlina do Lubania po zakończeniu wojny. Wtedy doświadczyłam Bożej opieki i Jego prowadzenia. Znów byłam w moim Lubaniu.

Czy lubi Pani śpiewać pieśni i czy ma Pani jakąś swoją ulubioną?

odp.: Śpiewam dość słabo, ale bardzo lubię nasze ewangelickie pieśni, ich głęboką treść, a jedną z moich ulubionych jest: Toruj, Jezu sam.

Słyszałam od księdza, że każde nabożeństwo kończy się tą samą pieśnią. Czy to prawda i czy to ma jakieś znaczenie?

odp.: Tak, to prawda, rzeczywiście każde nabożeństwo w Lubaniu kończymy pieśnią: *Za rękę weź mnie Panie*. Tak było od kiedy pamiętam, ale nie wiem dlaczego.

Rozmawiała: Katarzyna Stachowiak

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1.	Rada Parafialna składa podziękowanie za zakupione w okresie adwentu świece Diakonii Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom 2012.
2.	13.01.2013 o 11:00 w Lubaniu Spotkanie Parafialne po nabożeństwie.
3.	13.01.2013 o 11:00 w Lubaniu Szkołka Niedzielną w czasie nabożeństwa.
4.	27.01.2013 o 17:00 w Lubaniu po nabożeństwie odbędzie się Zgromadzenie Parafialne podsumowujące rok 2012.
5.	29.01.2013 o 15:00 w Bolesławcu Godzina Biblijna.
6.	29.01.2013 o 17:00 w Lubaniu Godzina Biblijna.
7.	30.01.2013 o 17:00 w Zgorzelcu Godzina Biblijna.
8.	Lekcje religii, nauka konfirmacyjna i spotkania młodzieży odbywają się zgodnie z przyjętym harmonogramem.
9.	Kancelaria parafialna czynna jest od poniedziałku do piątku w godz. 9:00-12:00 z wyjątkiem dni świątecznych i wolnych od pracy. W sprawach pilnych poza ustalonymi godzinami.
10.	Każde dziecko zasługuje na bez troskie dzieciństwo – ta ważna myśl przyświecająca Diakonii Polskiej rozpoczyna kampanię przekazania 1% podatku dochodowego dla Diakonii. Od 2006 roku, na mocy ustawy o pożytku publicznym i wolontariacie, Diakonia Polska, jako organizacja pożytku publicznego, może otrzymywać 1% podatku dochodowego z przeznaczeniem na działalność statutową. Rada Parafialna naszej Parafii zachęca do przekazywania swojego 1% na rzecz Diakonii Polskiej. Ulotki informacyjne ze szczegółami, jak należy przekazać 1% dostępne są w kancelarii parafialnej.
11.	Osoby zainteresowane prenumeratą Zwiastuna Ewangelickiego na rok 2013 poprzez Parafię proszone są o zgłaszanie się do kancelarii parafialnej.

WYPOŻYCZALNIA SPRZĘTU REHABILITACYJNEGO

Diakonia Lubań prowadzi m.in. wypożyczalnię sprzętu rehabilitacyjnego

**Diakonia
Lubań**

Diakonia
Parafii Ewangelickiej

osoby zainteresowane wypożyczeniem
proszone są o uprzedni kontakt telefoniczny

OFERUJEMY:

- łóżka rehabilitacyjne,
- wózki inwalidzkie
- krzesła toaletowe
- kule
- chodziki
- balkoniki
- i inne

Kancelaria czynna :

pn - pt 9.00-12.00
(z wyjątkiem dni świątecznych)

tel. 75 721 05 11

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

Styczeń 2013

Jezus mówi: Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie!

Ewangelia św. Mateusza 18,20

Dzień	Miejsce	Godz.	Nabożeństwa	
6.01.2013 ŚWIĘTO EPIFANII	Bolesławiec	9:00	Nabożeństwo Słowa Bożego	
	Lubań	11:00		Nabożeństwa ze Spowiedzią i Komunią Świętą
	Görlitz	13:30	Nabożeństwo Słowa Bożego	
13.01.2013 1. NIEDZIELA PO EPIFANII ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO	Bogatynia	9:00	Nabożeństwo Słowa Bożego	
	Lubań	11:00	Nabożeństwo Słowa Bożego	
20.01.2013 OSTATNIA NIEDZIELA PO EPIFANII	Bolesławiec	9:00		Nabożeństwa ze Spowiedzią i Komunią Świętą
	Lubań	11:00	Nabożeństwo Słowa Bożego	
	Görlitz	13:30		Nabożeństwa ze Spowiedzią i Komunią Świętą
27.01.2013 NIEDZIELA SEPTUAGESI - MAE	Bogatynia	9:00		Nabożeństwa ze Spowiedzią i Komunią Świętą
	Lubań	11:00	Nabożeństwo Słowa Bożego	

Lepszy jest dzień w przedśionkach Twoich, niż gdzie indziej tysiąc.

Psalm 84,11a

NABOŻEŃSTWA ODBYWAJĄ SIĘ:

w Lubaniu	Aleja Kombatantów 1	w każdą niedzielę mc-a
w Bolesławcu	ul. Komuny Paryskiej 8	w każdą I i III niedzielę mc-a
w Görlitz	bei der Peterskirche	w każdą I i III niedzielę mc-a
w Bogatyni	Ul. Marii Skłodowskiej- Curie 40a	w każdą II i IV niedzielę mc-a

ZAPRASZAMY NA NASZE NABOŻEŃSTWA

SYLWETKI EWANGELIKÓW

Halina Mlynkova

Urodziła się w Nawsiu w części Śląska Cieszyńskiego, znajdującej się w granicach Czechosłowacji, jako córka Władysława Młynka, polskiego działacza społecznego na Zaolziu, m.in. prezesa Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego, i Anny. Ukończyła liceum medyczne w Cieszynie, a następnie etnografię na Uniwersytecie Jagiellońskim.

(czes. Halina Mlynková), po mężu Nowicka (ur. 22 czerwca 1977 w Nawsiu) – polska piosenkarka pochodząca z Zaolzia. W latach 1999-2003 wokalistka zespołu Brathanki.

W liceum występowała w Zespole Pieśni i Tańca "Olza". W latach 1995-1997 prowadziła Gorolskie Święto, imprezę folkową organizowaną w Jabłonkowie. Wiosną 1999 została wokalistką zespołu Brathanki, z którym nagrała dwie płyty Ano! i Patataj. Wiosną 2003 odeszła z zespołu, aby następnie rozpocząć karierę solową.

W 2003 nagrała na płytę Ladies piosenkę "To były piękne dni" z repertuaru Haliny Kunickiej.

W 2007 brała udział w VI edycji programu TVN Taniec z gwiazdami, w którym zajęła 11. miejsce. Jej partnerem tanecznym był Robert Rowiński. W 2009 nagrała piosenkę "Bez słów", która znalazła się na płycie Piotra Rubika RubikOne.

Od 5 marca 2011 brała udział w programie TVP2 Bitwa na głosy, w którym była liderem zespołu z Cieszyna. Zajęła trzecie miejsce.

Z ŻYCIA PARAFII

Międzyparafialne spotkanie adwentowe Lubań 2012

Ewangelicy z terenu Dolnego Śląska już po raz dziesiąty wzięli udział w Międzyparafialnym Spotkaniu Adwentowym, które tym razem odbyło się w Lubaniu 15 grudnia 2012 roku. Po raz pierwszy odbyło się ono przed dziesięcioma laty w Legnicy jako wyraz potrzeby wspólnego przeżywania czasu Adwentu ewangelików żyjących na co dzień w dużym rozproszeniu. Pomysłodawcami byli Pani Irena Jaszyna z Bolesławca i ks. Cezary Królewicz ówczesny proboszcz Parafii Ewangelickiej w Legnicy. Z każdym rokiem przybywało uczestników oraz parafii chcących wziąć udział w takim spotkaniu. Najpierw była to sąsiednia parafia w Jaworze, następnie filiały obu parafii czyli Głogów, Bolesławiec i Nowy Kościół, a potem dołączyły parafie ze Świdnicy i Wałbrzycha również ze swoimi filiałami. Miejscami spotkania były kolejno wszystkie parafie zaangażowane od lat w ich kontynuację. Tegoroczne spotkanie było najliczniejsze i zgromadziło wiernych z kolejnej parafii tj. z Karpacza.

Miejscem spotkania stał się gościnny Motel Łużycki w Lubaniu. Zgromadzonych przywitał ks. Cezary Królewicz jako gospodarz tegorocznego spotkania. Modlitwę wprowadzającą w tematykę adwentu prowadził ks. Waldemar Pytel. Dzieci z parafii w Jaworze przygotowały i prowadziły w czasie spotkania mały kiermasz adwentowy. Były na nim ozdoby i kartki świąteczne oraz specjalne świątecznie zapakowane ciasteczka. Śpiewano kolędy i składano sobie życzenia świąteczne. Na zakończenie ks. biskup Ryszard Bogusz w krótkiej refleksji adwentowej podziękował za wspólne spotkanie wyrażając swą radość, że odbywa się ono już po raz dziesiąty. Życzył również błogosławionego czasu Świąt Bożego Narodzenia przypominając o ich najważniejszej osobie, o Dzieciątku Jezus – naszym Zbawicielu. Był czas na rozmowy, positek i plany na przyszłość.

ks. Cezary Królewicz

PARAFIA EWANGELICKO- AUGSBURSKA W LUBANIU

Aleja Kombatantów 2a

59-800 Lubań

tel./fax: +48 75 721 05 11

e-mail: luban@luteranie.pl

www.luban.luteranie.pl

Naszą Parafię można wesprzeć

48 1020 2137 0000 9002 0066 9606

PKO BP SA I/O w Lubaniu KOD BIC (SWIFT): BPKOPLPW

Biuletyn Parafialny wydaje Rada Parafialna PEA Lubań.

Pod redakcją: ks. Cezarego Królewicza

Opracowanie graficzne: Agnieszka Olszewska

Z ŻYCIA PARAFII

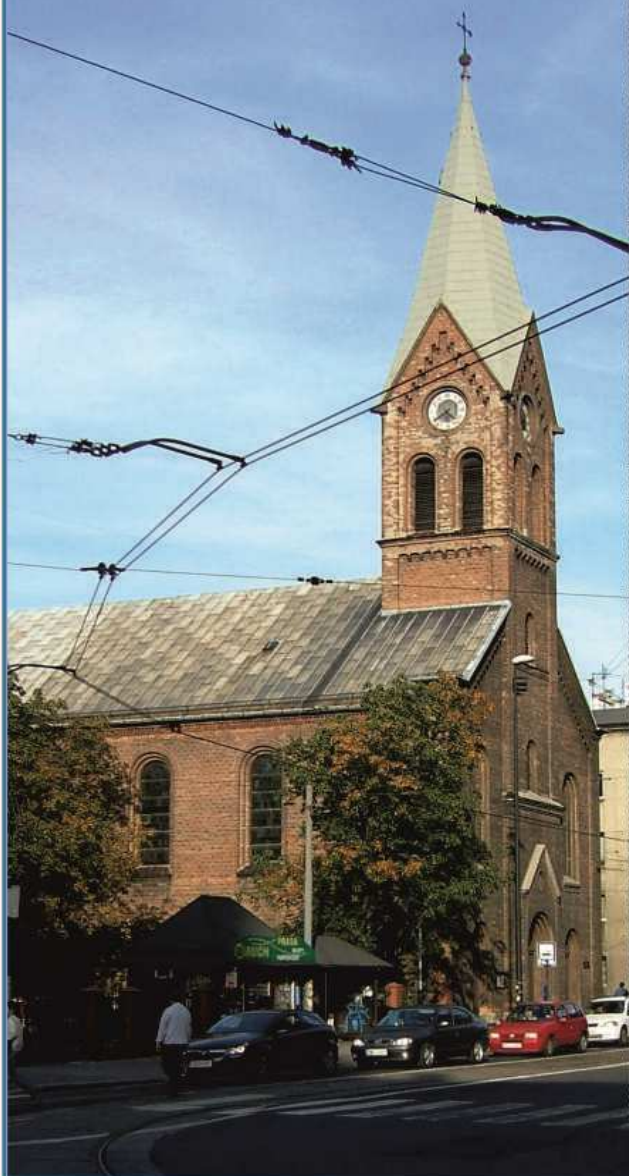
Międzyparafialne spotkanie adwentowe Lubań 2012

KOŚCIOŁY W POLSCE

Kościół Pokoju w Zabrzu

Dzień 25 października 1874 roku zapisał się na stałe w historii zabrzańskiej Parafii. W tym dniu bowiem, o godz. 18.00, odbyło się poświęcenie nowego kościoła „Pokoju”, a jednocześnie miało miejsce wprowadzenie w urząd pierwszego proboszcza, księdza Gustawa Adolfa Kuhna, który pracował w Zabrzu od 1872 roku, jako wikariusz. Uroczystość poświęcenia kościoła zgromadziła grono znamienitych gości, licznych duchownych ewangelickich, tłumy współwyznawców z Zabrza i okolicznych miast. Gościem uroczystości był również jeden z księży katolickich. Ostatnim etapem prac budowlanych było wybudowanie i oddanie do użytku plebani w roku 1879. Od tego momentu życie parafialne rozwija się bez przeszkód. W parze z rozwojem parafii idzie również rozwój szkolnictwa. W Zabrzu funkcjonuje bowiem 8 szkół ewangelickich. Wielkim i zrealizowanym dziełem księdza G. A. Kuhna było utworzenie w 1883 roku Diakonu, który objął opieką starców, sieroty i kaleki. Diakoniat był prowadzony przez ewangelickie siostry diakonise.

W 1893 roku niespodziewanie umiera pierwszy proboszcz zabrzańskiej parafii ksiądz Adolf Gustaw Kuhn. Parafia liczy wówczas 2275 członków. Rok później nowym proboszczem zostaje wybrany ks. Wilhelm Waiss, który sprawuje swój urząd do roku 1913.

W 1897 r. przeprowadzone zostają niezbędne prace remontowe, niezła sytuacja finansowa Parafii była możliwa dzięki temu, iż sporą część wiernych stanowiła kadra urzędnicza i inżynierska. W tym okresie ponownie notujemy bardzo szybki wzrost wiernych, co ilustruje poniższe zestawienie:

Rok	Liczba Wiernych
1897	3072 dusz
1907	5111 dusz
1912	6000 dusz

Następstwem tego faktu była pilna konieczność wybudowania nowego kościoła i utworzenie nowej parafii na terenie Zabrza.